

slušné sněmovny, jehož jest tedy třeba teprve při uložení trestu.

Po formální stránce se jen podotýká, že propadnutí peněžitého trestu, jak naň uznal vyšetřující soudce, jest právě jeho »uložením« podle rčení, jehož používá § 159 tr. ř.

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze dne 21. března 1929, čj. Zm I 19/29.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y .

Slovník veřejného práva československého. Seš. X. a XI. Hned, jakmile Slovník začal vycházeti a přinesl některá hesla většího rozsahu, bylo námi na to poukázáno, že význam Slovníku shledávati sluší v tom, že bude přinášeti i nadále ucelené statě z nejrůznějších oborů práva veřejného a dá tím čtenáři možnost podrobných informací o praktických i teoretických poznatcích práva toho. Jako pádný doklad těchto předpovědí poskytuje nám sešit X. Slovníku ve svých heslech: *Honební právo a horní právo*. Hoetzel ve svém objemném článku (str. 722—748) podává nám nejen přehledný obraz o českém, moravském a slezském právu honebním, nýbrž uvádí nás do sféry práva uherského, které podnes platí na Slovensku a v Podkarp. Rusi. Hoetzel vylicuje celý systém všech uvedených zákonů honebních co do pramenů, honebních obvodů, honebního společenstva a honebního výboru, náhrady škody od zvěře a výkonem myslivosti způsobených, dále honebně-policejních a trestních předpisů, pronájmu honitby, správy, resp. pronájmu obecní honitby, vytyčuje zvláštní právní stanovisko, které zaujímá náš nejvyšší správní soud oproti judikatuře býv. rak. soudu správního co do základu práva honebního. Kdežto totiž rak. spr. soud viděl základ honebního práva nikoli v držbě, nýbrž ve vlastnictví a že záleží na knihovním, nikoli faktickém stavu, hájí náš n. s. s. názor, že za základ honebně-právních relací stačí pouhá držba, ježto i drobné pachtýře, kteří určitých pozemků jako pachtýři užívali, je tedy ve své moci měli, kteří podle § 12 zák. č. 318/19 Sb. z. a n. ohlásili nárok na přidělení do vlastnictví, jejichž nárok byl soudem podle § 17 uznán, kteří složili podle § 21 cenu přijímací a tím projevíli svou vůli míti nemovitosti za své, sluší považovati nejméně za držitele podle § 209 o. z. o. Podle Hoetzela názor tento stojí spíše pod vlivem úvah slušnosti nežli delibérací ryze juristických. Správní úřady stavějí se tu před obtíž-

nou úlohu často se vyskytující, kdo je držitelem a nebylo by divu, jestliže by užily možnosti vyhnouti se na čas řešení, kterou jim poskytlo vlád. nař. č. 8/28 Sb., § 44. Kdyby se brala doslova argumentace n. s. s., nebylo by prý daleko od názoru, že i pouhá služebnost myslivosti nahrazuje vlastnictví, aspoň pokud běží o souvislost pozemků podle § 2 a 4 čes. h. z. i zákonů ostatních. Než takovou služebnost n. s. s. odmítá. Z pochopitelných důvodů přenese n. s. s. svoji judikaturu o významu držby jako základu práva honebního i na zákony slezský i slovenský.

Při různé úpravě honebního práva zvolil spisovatel ten systém rozboru, že pojednává o každém honeb. právu zvlášť soustavně, aby se pásmo netrhalo. Při českém hon. zák. řeší řadu otázek, jež nejsou bez významu pro porozumění ostatních hon. zákonů a jež mají i význam všeobecný. Při výkladu zákona moravského urovnal si cestu k úpravě slezské, kdežto typ slovenský představuje svět pro sebe.

Neméně obsažný a pro naši právnickou literaturu jedinečný jest článek s heslem *Horní právo*. Na str. 749—795 pojednává se o dějinách a literatuře práva horního, z péra předčasně zemřelého dr. Ot. Lemingera; dále platné právo s kapitolami, prameny a subjekty horních oprávnění (Hácha), horní oprávnění (Peters) provozování hor, horní policie a horní přestupky (Koschin), poměry hornictví k majiteli povrchů, zejména horní škody a horní vyvlastnění (V. Adam), horní úřady a území (Koschin a Hácha), hornické právo pracovní (Koschin) a nástin horní techniky (V. Adam). Bohatě je vybaven přehled literatury jak se stanoviska všeobecného, tak i speciálního. (Koschin). — Sešitem XI., v němž jsou obsažena objemnější hesla: Hranice státní, Hřbitovy a chudinství, ukončen svazek I. (A-Ch). Nakladatelství opatřilo vkusné desky s koženým hřbetem za 35 Kč, s imitací kůže za 25 Kč.

D E N Í K.

Z Pomocného spolku Nadace Jonákovy při právnické fakultě university Karlovy: Pan vicepresident vrch. soudu v Praze Dr. Karel Kasper věnoval svůj autorský honorář z »Právníka« I. polol. v částce Kč 99.35. Srdečné díky. Výbor.

Reforma zákona o železničních knihách. K právním institucím, které následkem politického převratu byly značně rozdílné, patří bez odporu naše knihy pozemkové a tudíž zvláště